

(folytatás a 7. oldalról)
felvenni a versenyt a nagy egyetemekkel. Ezért is jó időben és jó feltételekkel sikerült az integráció, mondta Lipcsei Imre. Ma ugyanis az a helyzet, hogy a Szent István Egyetem oktatói gárdájának szabad kapacitását valamennyi kar ki tudja használni, és az sem mellékes, hogy az egyetem egészén akkreditált szakok, minden további bonyodalom nélkül elindíthatók bárhol, Szarvason is. Az egyetem keretén belül nem tapasztalható semmiféle hátrányos megkülönböztetés, mondta a dékán, mindenben segítőkészséget és korrekt kapcsolat

latkialakítást érzékelnek. A Szent István Egyetem rektora a napokban ellátogatott a gyulai intézetbe, a békéscsabai és szarvasi karokra, hogy a helyszínen, személyesen szerezzon tapasztalatokat az új társakról. Ugyancsak a rektor nyilatkozta, hogy személyes kudarcként élné meg, ha az újonnan csatlakozottak közül bármelyik kar a gyors megszüntetés sorsára jutna. Egyébként is – fogalmazott Lipcsei Imre – Békéscsaba, Gyula és Szarvas beiskolázási körzete korábban sem volt versenyben a Szent István Egyetemével, most sincs, és valószínűleg a jövőben sem lesz.

Az, hogy egyetemi karrá váltak a korábbi főiskolai karok, egyfelől a hallgatóknak jó, hiszen a diplomájukban ez szerepel majd, nem kell messzire menniük, hogy egyetemi hallgatók legyenek. Másfelől a kar megítélésében is segítség. Példának azt hozta fel Lipcsei Imre, hogy Szabadkai partneri megállapodást szerettek volna kötni, már korábban, de az ottani intézmény kikötötte, hogy csak egyetemi karral köthetnek megállapodást. Előnyt jelent majd ez a pályázatoknál, és még sok más területen is.

Lipcsi Imre végül leszögezte, hogy a SZIE Pedagógiai Kara

mindig is igyekezett a megye és a város érdekeit szem előtt tartani, erre törekszik a jövőben is, és bízik benne, hogy a megye és a város mindenkori vezetése is partnere lesz a megyei, szarvasi felsőoktatás megőrzésének, fejlesztésének.

A Szent István Egyetem Pedagógiai Karának dékánja a felvételizni készülőköt biztatja arra, hogy válasszák a tradíciókkal rendelkező szarvasi intézményt, ahol az oktatási folyamatos színvonalának emelését tűzték ki célul, s várják új hallgatóikat. Az egyetemi kar minden érdeklődőnek részletes felvilágosítással szolgál a lehetőségekről.

A kocka el van vetve

Hajrá Tessedik!

Megkértük Babák Mihály polgármester, országgyűlési képviselőt is, hogy a szarvasi felsőoktatás új helyzetéről, jövőjéről foglalja össze gondolatait.

Manapság a társadalom különböző rétegeinek indokolatlanul nehéz helyzete van Magyarországon: a gazdaság, oktatás, egészségügy, felnőttoktatás területén, a családok megélhetése tekintetében, de nem kivétel az önkormányzatok, nyugdíjasok, fiatalok helyzete sem.

A nehézségeket, bizonytalanságot, perspektívtalanságot ördögiatlanban főzik és bőven mérnek belőle az egész társadalomra, az országra. Mindenki a túlélési technikákat keresi – legyen az magán- vagy közszféra –, ami nem könnyű feladat. Nehéz a jó megoldásokat megtalálni, mert nem az egyén, a közösség teljesítményén, akaratán múlik a boldogulás.

A volt Tessedik Főiskolának sem volt könnyű az önállóság. Az állandóan változó feltételekhez nagyon nehéz alkalmazkodni, sok átgondolt, megtervezett lépést húzott át a megfontolatlan körülmény változtatása. A múlttól csak annyit, hogy a régen áhított önállóságot 2000-ben sikerült elpalántálni, de a növény nem tudott megerősödni, felcseperedni. Túl sok volt a nehézség, az alkalmazkodás hiánya, a karok külön érdeke, melyet talán nem sikerült egy mederbe terelni és ott tartani. Annak ellenére lemaradt a változásokhoz való alkalmazkodásban, hogy Magyar Bálint már 2004-ben világosan felfestette a jövő lehetőségeit, feltételeit a főiskolák számára (részlet a Békés Megyei Hírlap 2004. június 18-i számából):

„Az elnök kijelentette, szükség van az egyetemek, főiskolák megújulására, hogy a bolognai folyamatot életbe tudják léptetni. A képzésnek elsősorban a munkaerő-piaci igényeknek kell megfelelnie. Azt indokolja, hogy egyfelől fogy a hallgató, másfelől újabb munkanélküliség van, a végzett hallgatók elhelyezkedése nagyon megnehezedett. Az egyetemekre inkább az elméleti képzés a jellemző, nem annyira a gyakorlatorientáltság, a főiskolai oktatás pedig már csökkentette a képzési időt, nincs hová hátrálni. A szaktárcának figyelemmel kell lennie az egyensúly fenntartására, ne a ki kit győz le állapota legyen az uralkodó. – Olyan „Bolognát” akarunk, melyben a képzés gyakorlatorientált, a munkaerő-piaci igényeknek felel meg – jelezte a főiskolai főigazgatói testület elnöke álláspontjukat.

A háttérben az áll, hogy egységes felsőoktatás lesz Magyarországon, mint Nyugat-Európában. A bolognai megállapodás szerint egységes elvű európai felsőoktatás jön létre. Nálunk e szerint képeznek 2005 őszétől kísérletképpen néhány intézményben, 2006-tól mindenütt, 2010-re egységes európai felsőoktatásnak kell működnie. Az úgynevezett bolognai folyamat szerint az első hat-hét félév felel meg a mostani főiskolának, ami alapszintű egyetemi diplomát nyújt. Erre épül az egyetemek masterfokozatú képzése négy-öt félévvel. Nem mindegy, ki milyen részt szerez meg az öt, öt és fél éves képzésből. Ha egy főiskola képez egye-

temi szinten akkreditáltatni egy szakot, indíthat masterfokozatú képzést. Ez az ütközési pont az egyetemek és a főiskolák között, felborulnak a kialakult érdekviszonyok, szövetségek és ellenségeskedések születnek.

A hallgatókért folyó verseny éles és a felsőoktatási reform növeli a hallgatók választási szabadságát. Nem féltém a főiskolákat, stabil a helyük a magyar felsőoktatásban. Megszűnik az élesedő hangulat, nem eszik olyan forrón ezt a kását, mint ahogyan tűnik! – közölte lapunkkal Magyar Bálint oktatási miniszter.”

Veszélybe került a megmaradás, a megújulás, a fejlődés reménye. Született egy döntés az autonóm vezetés részéről: önállóság feladása, megszűnés, beolvadás a Szent István Egyetembe. Lehet ezen a döntésen rágódni, polemizálni, de már fölösleges. Most már előre kell tekinteni, hiszen a kormányzati döntés megszületett. Megszűnt az önálló Tessedik Főiskola, de vannak és megmaradtak a karok.

Be kell bizonyítani, hogy a döntés helyes, előremutató volt, a fejlődést és a Békés megyei felsőoktatás megmaradását, erősödését, alkalmazkodását, minőségét, jövőképét, biztonságát szolgálja.

A megszűnés, a beolvadás, átalakulás lehet nagyon sikeres, ha a vezetés, az ott dolgozók, oktatók összefognak jövőjük érdekében. Ez az átalakulás csak a szervezeti, strukturális átalakulást oldotta meg, hozzáátéve a bolognai folyamathoz való alkalmazkodást. Magáról a bolognai folyamat átgondolatlan hazai átvételéről, bevezetéséről lehetne értekezni, de ez nem a mi feladatunk, hanem az oktatók, a kormányzat, a Rektori Tanács és az Akadémia dolga. A politikai szándék sem ellentmondás nélküli, gondoljunk csak a felvételi rendszer, az állami feladatvállalás-csökkentés kérdéseire.

Szóval beszéljünk a 2009-ről és a jövőről.

Megoldódott a szervezeti feltétel egy jelentős kérdése, a volt önálló főiskola a Szent István Egyetem Gödöllő része lett. De itt fontos hangsúlyozni, hogy megmaradt a volt karok önállósága és ez Békés megye felsőoktatása. Remélem, bízom benne, hogy nem egyelőre, hanem hosszú távon.

Iszonyú munka lesz küzdeni a megmaradásért, a stabilizálásért, a fejlődésért. Erre semmi garancia nincs, csak egy új esélyként kell értékelnünk az átalakulást.

Úgy vélem, legfontosabb a szakmai strukturális átalakítás, a minőség fejlesztése, a szakmai megújulás, a hallgatói létszám stabilitása, fejlesztése, a gazdasági-pénzügyi terhek csökkentése, stabilizálása, a feltételek fejlesztése, a megújulás-megújítás, a „piacképesség” erősítése.

Ezt kívülről más nem oldja meg és végzi el, csakis a „képző központban” a megyében lévő karokat vezetőik és az ott dolgozók végezhetik el. Ezt nem oldja meg a most végrehajtott csatlakozás, a Szent István Egyetem sem.

A megye fejlődésének egyik pillére a felsőoktatás – mely volt, van, és – bízom benne – a jövőben is lesz.

A felsőoktatás belső autonómiája nem csak jog, hanem felelősség is, mely nem csekély. Illik jól csinálni, építkezni és nem bontani.

Drukolkok, hogy az átalakulási lépés döntési helyességét az idő igazolja és ha rajtam is múlik valami, mindenben számíthatnak a városra, az itt élőkre és természetesen rám is.